

سنگيا شور کړدوه، بۇ چەند ساتنک له و باره مایه وه، به زه یی به خودا هاته وه، گهر چی گهر ماو سر مای زور بیی بوو، به لام هدر گیز وهك ئەم جاره ده ستینکی له دواو به کینکی له بهر وه نه مابو وه. و نه وه خو جی بی به کی نی به پیاو بی لی گیر کات و پیا هه لگرتی به دار جفاره دریزه کی باخه لی له لاوله ولا به قولای لی کوله مستینکی هه ل که ند. «باشه نهی ده ست به چی به وه بگرم؟» . پیاو بو خوا بلتی قوت گونی وانه که وتوته فاقه وه! له ناو نه و چاله قولده دا به حال جی ده بو وه، ده لئی هه ر بو نه ویان ناماده کړدوه، بو دل نیای و هه ر بو خاتری جولان له خو رای جی جار جاره به دوری خو یا هندی هندی سوو ریکی ده خو ارد. هه مدیس سهری به رز کړدوه. «خو من هاوار که م له بیر کړد!» ده ستی بی کړدوه، هه ر به قه د ساجه کاش هه ر ناسمانی لئوه دیار بوو، به لام سپی تر ده چو وه، دیار بوو خو ر به رز تر بو وه ته وه چاشتی تی په راندوه. «باشه من توزه که م له کام ناسته وه بیی، رووم له روژه لات بوو. توزه که که منی خو ار تر دیار بوو. خو او روو ریشم لئی گورا. باشه، که که وتم رووم له خواری به یانی بوو. ئی توزه که که منی خو ار تر دیار بوو، ئیستا کامه قیله به و کامه قیله نی به جا کنی ده لئی روو له من ده کاو ریک و ره وان به لای جه نابما گوزر ده کا، دوا جار کنی ده لئی گه رده لوول نه بوو و ده چو وه ناسمانا؟» نه یده ویست له دلوه بر وا به خو ی بکات. . . . رهنگه چەند ریواریک بن، هه ر که تر په ی بیانم گوی لی بوو، به کسه ر ده ست به هاوار کړدن ده کم، هه ر نایر مه وه کوره هووو هووو. جه ز ده کم توزه که نه سپی بی نه شه دو بیلا، ئیستا چوار ناله به تی جله وی به قه لبو و سه که به وه به، یا هه ر به کیشی کړدوه، یانی بو نایی، نه سپینکی سه ره لگرتو وه و بیر ده گوزر ده کات. . . کوره فریشته به خدری زینده به و ده به وی له و چاله م قوتار کا. . . دی، مسو گه ر دی، ئیستا شه لاله، ده ی واده زانی ئەم بیره ناوی تیدایه سهری شورده کاته وه، تینوویه تی، نه وه نده ی ره تاوه تینوویه تی، منیش خو م ناماده کړدوه. خرپر بیره جله و ریک و ره وان شورده بیته وه، ده یگرم، له مه چه کی ده ئالینم، پیم. . من ده بی له هاواری خو نه که وم دهنگی لی کړدوه. . .

وا بیرنه کاته وه چی بکا؟ ئیوه بلین ج بکا؟ بی یان گوت بر و. تو برو وه قت نه بی. . تو شاره زای ئەم ریگا و بانه ی، ئیمه ده لئی؟ هه قته. . ئیمه تویشوو و نه رکی ریگات بو مسو گه ر ده که بن. ده رو ی ناگه یته سه رچاوه ی روخانه ره زو باخیکت تووش ده بی، مینوههاتی دویای لی به، ته ماع نه تگری، مه وه سته و ده ستی راست بگره، ریک به قه لا کونیکت چه گه یینی، تی په رینه، هه ر که ناو دیو

بووتیه وه زه وی و زا ره به پیته که و کانی ده ست نه زینت باوهش بو ده که نه وه. نه و جا با هه ر باران نه بار نیت ج په کمان بی به تی، ئیتر خه می نه هاتی دامان ناگری، تو که گه یشتی ئیمه ش ناو ه ستین و دین، تو جاری بر و. . له م ئان و ساته ی ئیستا یدا له کوستیک دایه یاخو ا که سی تووش نه بی زه ینی باش بر ناکات چونیان به ری خست، ئەم هه نده شی که له بیره نازاری یشتی بی ده بز ر کینی. راستی به که ی له بیریشی مایی له رووی نایه راستی به که ی بلتی. . له گه ل کوئخا مه جیدا ریک که وتمن به له زه وی به کانی نریک کانی به کان بو کوئخا بی، ره شولی بازار گانش به فرت و فیلی کوئخای زانیوو به لام به زبان لووسی و دویا دیده ی خو یه وه ده ی نازی که هه زاری وهك «کاره سول» ده با ته سه ر ئاوان و ئاویشی بی نادا، ئەم له هه زار ناوی داوه و قوله بی ته ر نه بو وه، گوایه کاره سول کنی به؟. بوچی په کیکانی له گه ل خودا نه هینا؟. «خوزی یامه جه یا ره شولم له گه لدا ده بوو، به لام نه وان چاوه رینی خوانی حازرن. . ئی که من تیا بچم نه وانیش ده ستیان به گونم. خو به و خوا یه خو اداری کړدوه، هه ر که له م چاله ده رچم. . . . سه رینکی بو ناسمان بلند کړدوه، ساجه که هه ر وهك خو ی بوو. «ده بیرینه وه. . . در و ده کا. چەند جاریان تووشی ده رده سهری هینا وه له زئیریشه وه ریش خه نیان بی کړدوه. که چی هه ر ده ستیان له به ک نه ترا نند. . . ده بیخو. «گوری گیانم بی، وهك مار سولیکه لیره دا بو خو م ده توپیم» ترسی لی نیش، «به لام تو بلتی که سم به ده نکه وه نه بی. . ریواریک، خیر خوا یه ک، کوره کوئریک، سه قه تیک گوایه بیره دا گوزر ناکات؟» بیری بو توزه که چو و، «ده زانم ریوار نی به، نه سپه، نه سپینکی سه ره لگرتو وه بو خو ی که وتوته ئەم ده ست و هه رده به. دی. . کاتیکت زانی وهك با هات، دی و ئالوئی، لای ته و تاشه به رده نه حله تی به وه که من ساتم م لی کړدو پیم هه لئووتا، ئاله وی دا ده وه ستی. کونه لووتی کراوه ته وه، به فیزیکه وه سه رینکی دواوه ی ده کات، نه سپی ره سن نه و جو ره ئا و رانه و ل. . هه ر هه به تینوویه تی بو خو ی سه ر نه وی ده کاته وه کا پیره جله و خرپر دینه خو اره وه، منیش له ده ستی خو می ده ئالینم. ده سله مینه وه، باش ده کا که ده سله مینه وه، به م لاو به ولامدا ده دا، هینی خو م راگرم، نازاریشم بی گه یشت خو راگرم. . . .»

کوئخا و ره شول، چاویان به ریوه بوو، هه ر به ده له ناخی خو ی دا شتیکی ده گوت:

- باشه ئیمه ره شول سهری خو مان کز گرتوو نه ده بوو به به شی خوا رازی بیس؟! کهس به ره ننگاری کاری خوا ی بی ده کسری؟. .

چيروك:

قصه تاري
مروزي

● محمد سليم سواري ●

شەفەكا تارى يە . . . ھەمى شەفە دتارىنە . . . نى ھندەك شەفە
برونايھەكى روهن دىن . . . نى ھندەك تارياتيا فى شەفا من زى ،
رونايھالەمىت جادى يا دزى . . . بەلى تارياتيا شەفا من پترە زھەمى
رونايھيا بە رچاڤىت من ، ژبلى رونايھيا چاڤىت يارا منا شەفى . . .
رونايھى لگەل تارياتيا مودەركيە . . . دناڤ بەرا وى مودەركى دا ، ھەمى
تشت نە وەك خونە . . . ھندەك تشت زخو مەستر لىتىن . . . ھندەك دى زخو
بچوكسر . . . كىم سىتافك وەك خودمىن . . . ترسا شەفى زى پترە زترسا
روژى . . . شەف گەلەكا بەھەمە بو مروڤىت بى غال و غەرەز و گونەھ
. . . نى بو مروڤى گونە ھكار و ژەنگى و دل رەق ، شەفى لىك وى چو ترسا
خونىشە . . . بسوى شەف پەردەيە ، دا ژەنگ و دل رەقىا خودبئشە
فەشیرت . . . بەلى لىك مروڤى سەرخوش ، وان ھەمى گرانيا سەنگاخو
نینه و نا مىنت . . .

ناكرى . . . چ دەلى؟

- پساو دەبى بە گوڤرەى قازانچ و زيان ھەلس و كەوت بكا . وتيان
ناوى خواى لى ڤىنە . . . ئەو بە يانى يە ناوى خواى لى ھىنا . .
كەوتەرى ، ھەندى رىگا راستە كەو ھەندى جار قەدەر لا رى
دەگرت . كەوتە ھەلەو تەلانىكى سەختەو . ئىو قەت ھەردەى
زەنگە تان بە بى يان برىوہ ؟ قەدەرىك بە تاوڤى لى ھەلگرت ،
ھاناي بەرز بووہو ، اللھو ڤسى يە كەى دەست پى كرد ، فرەى
كلاوكوڤرەى پال پىنجگىك لە نىسوہى نازى ي ي زدا بى بىرى ،
چاوى برى يە كلاوكوڤرەكە ، جارى نزم جارى بەرزە فر تا لە چاو
ون بوو ، لەولاشوہ . ھەر بە دەنگە بىستى و نەيزانى لە كوڤى دا يە -
تيرواسكىك غەمى تەنىايى خوڤى بە دەشتە كەدا بلاو دە كروہو .
بەرەو روژھەلات ھەنگاوى دەنا شىونكى پر لە كونار و قەرە چارى
ھاتە پىش رىگە كەى بەردا ، بە دەستە راست دا توولە رى يەكى
گرت ، دەيزانى لە رىگە زور لانا داو ھەر لە «ملەكەوہ» ناوڤىو
بووہو توولە رىگا كە ناوتەى رىگا كە دەپتەوہ ، بەلام زور
روڤىشت ، ترسا رىگا كەى لى ون بى ، تاشە بەردىكى بچووكى
ھاتەرى ، وىستى قەلەم بازيك بدا ، ئەو ھەندەى خوش بوو ، كە
خوڤى ھەلدا ئالىرەدا خوڤى بىنى يەوہ . ھەمدىس سەرى
بەرز كروہو . «بەلام توڤىم بلى ئەم نەعلەتى يە كى لەم ناوہى قوت
كردوتەوہ . بوچى يان بووہ ؟ . . بو ميان بووہ .» خورەكە راست
كەوتە ئاست ساجە كەوہ ، ھەر بەقەد ساجە كەش تىشكىك ي
زەردباو كەوتبووہ ھەر شان و مىلى . . ھووژو ھووژو ھووژو . زورى
نەبرد تىشكەكە لاچوو ، ساجەكەى جار ان ما يەوہ . «ھەر شەوم
بەسەردا نەبەت . . . وەك حىلەى ئەسپىكى بەرگسوى كەوت
. . ھاوار بگەم . . . تەرسەم برەوڤتەوہ . نەئ ئەسپ بە دەنگى
نادەمىزاد ئاشنا يە ھووژو ھووژو . دەنگى سەمكولانى دى . . ئىستا
دەگا ، خوڤم ئامادە دەكەم . دى لە تەك تاشە بەردەكە دەوہستى ،
تەماشايەكى دواوہ دەكا ، ھا ئىستا سەرى شوڤدە كاتەوہ خەرى . .
دەيگرم و بەرى نادەم «ھووژوژو . . . و .»